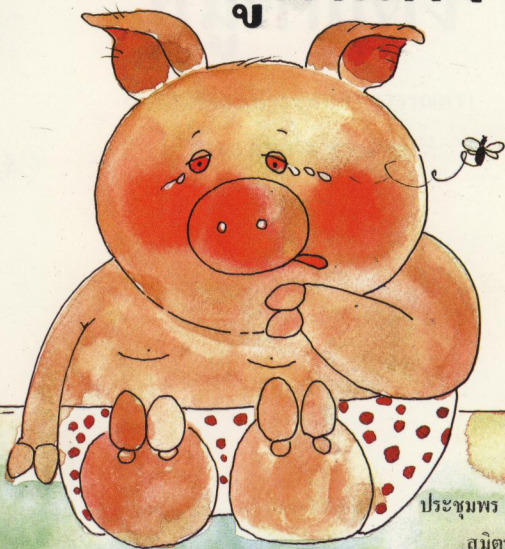

หมูตาแดง

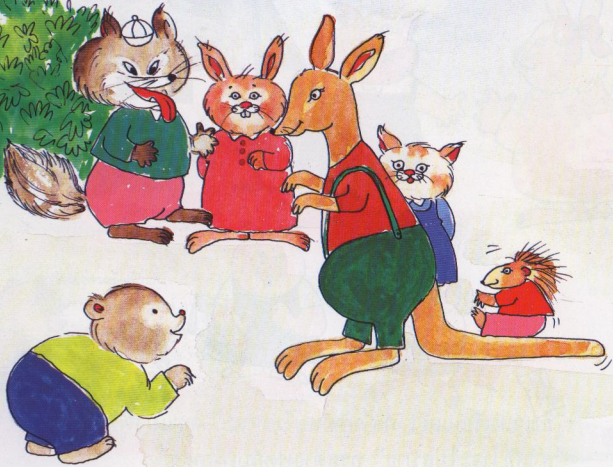
ประทุมพร สุวรรณตรา เรื่อง
สมิตรา ทรงสัจย์ ภาพ

“ถึงเวลาเรียนแล้ว ทำไมลูกหมูไม่มานะ” ลูกแมวพูดขึ้น
 “สงสัยว่าจะไม่สบาย” กระต่ายพูดกับเพื่อน ๆ

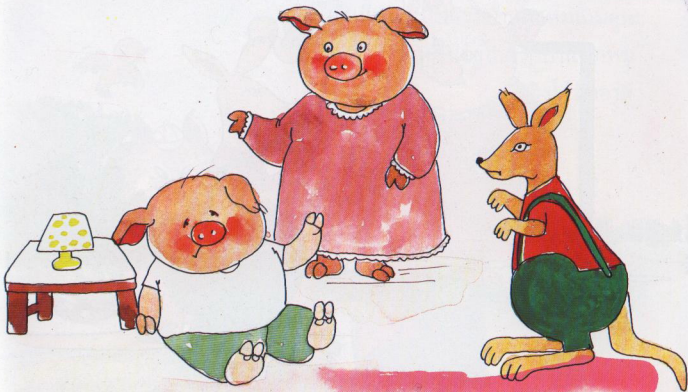

“เฮ็นนี่ฉันจะไปแวะบ้านลูกหมูตามคุณนะ
บ้านฉันอยู่ใกล้ ๆ บ้าน ลูกหมู”
จึงใจรับอาสา

เย็นวันนั้น จิงโจ้เดินไปบ้านลูกหมู พบแม่หมูยืนอยู่ที่สนามหน้าบ้าน
“สวัสดีครับ ลูกหมูเป็นอะไรทำไมถึงไม่ไปโรงเรียนล่ะครับ” จิงโจ้ถาม
“ลูกหมูเป็นโรคตาแดงจ๊ะ” แม่หมูบอก

แม่หมูชวนจิงโจ้เข้าในบ้าน และพูดว่า “ลูกหมูยังไปโรงเรียน
ไม่ได้ เพราะถ้าไปเล่นกับเพื่อน ๆ จะทำให้เพื่อนติดโรคตาแดง
ต้องหายดีเสียก่อน”

แม่หมูอธิบายต่อไปอีกว่า “โรคตาแดงทำให้ตาอักเสบ เคือง
ตาน้ำตาไหล ตาจะแดงเรื่อ แผลงหริ้ ชอบมาตอม และเป็น
ตัวแพร่เชื้อโรคไปยังคนอื่น ๆ”

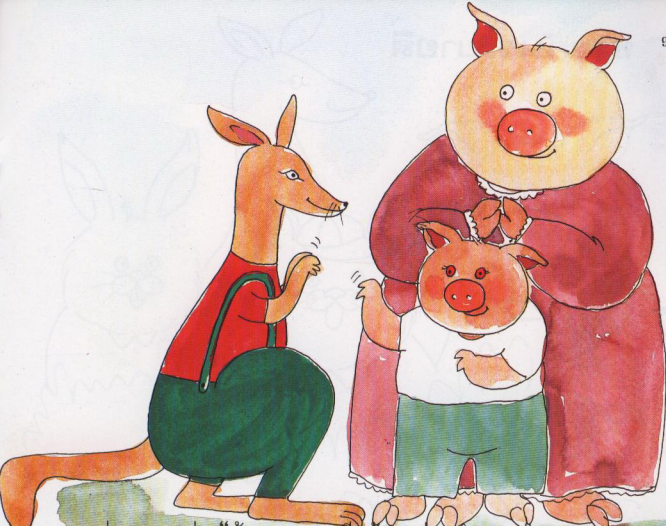
“เด็ก ๆ ที่ไม่ชอบล้างมือ เมื่อขยี้ตา เชื้อโรคอาจเข้าตาทำให้
เป็นโรคตาแดง หรือถ้าไปจับต้องเนื้อตัว หรือเสื้อผ้าของเพื่อน
ที่เป็นโรคตาแดง ก็จะได้รับเชื้อโรคเป็นตาแดงได้เช่นกัน”

“แม่พาลูกหมูไปหาหมอ คุณหมอให้ยาหยอดตา และสั่งให้
พักผ่อนอยู่กับบ้านจนกว่าจะหายเป็นปกติจ๊ะ” แม่หมือบอก

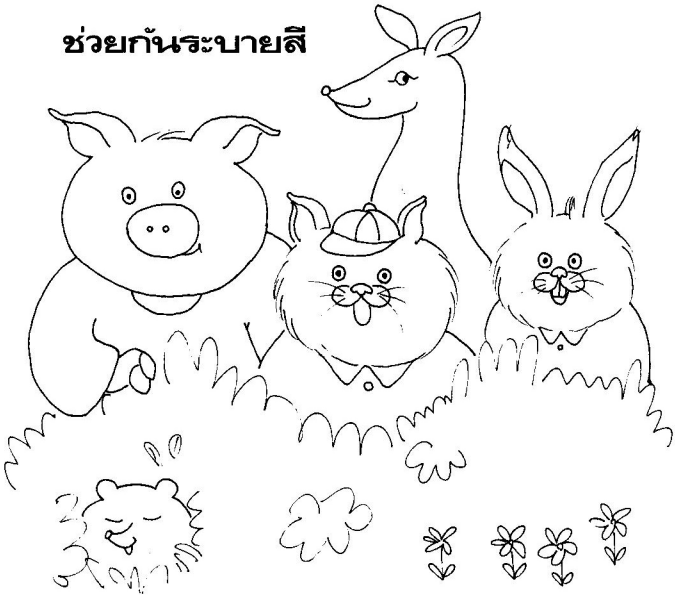

จึงใจบอกว่า “เพื่อน ๆ บ่นคิดถึงลูกหมูกันใหญ่” ลูกหมู ยิ้ม
ดีใจ อายากหาย จากโรคตาแดงเร็ว ๆ จะได้ไปเล่นกับเพื่อน ๆ
ที่โรงเรียน

แม่หมู บอกว่า “ถ้าลูกหมูหายดีแล้ว แม่จะทำขนมฝักลูกหมู
ไปให้เพื่อน ๆ ทุกคนนะจ๊ะ” จึงใจ ยิ้มชอบใจ ไหว้ลา
และพูดว่า “ขอบพระคุณมากครับ.”

ช่วยกันระบายสี

หมุดตาแดง... เป็นเรื่องของลูกหมุดเป็นตาแดง แม่เลย
ไม่ให้ไปโรงเรียนเพราะกลัวจะไปทำให้เพื่อน ๆ ติดโรค
ตาแดงด้วย เนื้อเรื่องต้องการให้ได้รู้อาการโรคตาแดง
การระวังไม่ให้เป็นโรคตาแดง

ISBN 974-222-206-1

9 789742222062

หมุดตาแดง ราคา 40 บาท